

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1933 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan kronan och Landskrona stad om försäljning av vissa markområden till staden m. m.

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 10 februari 1933 dagtecknad proposition (nr 122) har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* godkänna i statsrådsprotokollet omförmälda den 8 december 1932 och den 11 januari 1933 mellan arméförvaltningens fortifikationsdepartement, å ena, samt Landskrona stad, å andra sidan, ingångna preliminära avtal om försäljning av viss del utav det s. k. kasernområdet i nämnda stad med därå befintliga byggnader samt av den yttre delen utav Landskrona gamla fästningsområde; *dels ock* medgiva, att jämlikt samma avtal inflytande köpeskillingsmedel må, sedan utredningskostnaderna avdragits, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Beträffande lydelsen av de ifrågavarande avtalen får utskottet hänvisa till de vid propositionen fogade bilagorna A och B.

Departementschefen har anfört i huvudsak följande.

Det i Landskrona befintliga kasernetablissemanget har ej använts för militär förläggning sedan utgången av oktober 1926. Då det ej torde vara att räkna med, att etablissemanget framdeles skall komma att tagas i anspråk för dylikt ändamål, samt ej heller eljest något behov lärer föreligga att för statsverkets räkning utnyttja detsamma, möter icke något hinder att försälja etablissemanget. Det härutinnan av myndigheterna nu framlagda förslaget innebär, att av kasernområdet, innehållande cirka 30,000 kvadratmeter, en areal av omkring 19,600 kvadratmeter jämte därå belägna byggnader — däribland de i förteckningen över byggnadsminnesmärken upptagna kasern- och matsalsbyggnaderna — skola försäljas till Landskrona stad, medan den återstående delen därav, omkring 10,000 kvadratmeter, tillsvidare skall behållas i kronans ägo för att i sinom tid exploateras såsom tomtmark, dock med undantag för en areal om cirka 2,400 kvadratmeter, som avses skola tagas i anspråk såsom gatumark i samband med genomförandet av för kasernområdet och det angränsande kvarteret Slottsplatsen utarbetat förslag till stadsplan.

Köpeskillingen för den del av kasernområdet, som jämte därå befintliga byggnader avses skola avyttras till staden, utgör såsom förut nämnts 100,000 kronor. Med avseende å avtalets ekonomiska innebörd i övrigt hänvisar jag till den i ärendet av fortifikationsdepartementet förebragta utredningen, vilken emellertid torde bära kompletteras med den upplysningen, att taxeringsvärdet å kasernområdet blivit vid nu pågående fastighetstaxeringsförrättning nedsatt

högst väsentligt i förhållande till det vid 1928 års fastighetstaxering åsatta värdet, 787,900 kronor, i det att den del av kasernområdet jämte byggnader, som nu avses skola överlätas å staden, taxerats till 100,000 kronor samt fastigheten i övrigt till 50,000 kronor. Om lämpligheten av att staden blir ägare till kasern- och matsalsbyggnaderna äro de i ärendet hörda myndigheterna ense, sedan byggnadernas bevarande såsom minnesmärken blivit säkerställt genom i avtalsförslaget intagen bestämmelse härom. Efter att å platsen hava inhämtat närmare kännedom om förhållandena har jag funnit mig böra lämna min anslutning till myndigheternas förevarande försäljningsförslag och tillstyrker därför, att det med staden träffade preliminära avtalet godkännes för kronans del.

Det andra nu till prövning föreliggande försäljningsförslaget avser överlåtelse till Landskrona stad av den yttre delen utav koloniområdet mot en köpeskilling av 23,940 kronor och på villkor, bland andra, att staden ansvarar för att det försålda området kommer att i stadens ägo hållas i ett skick, som motiveras av detsammas karaktär såsom del av det gamla fästningsområdet. Erinras må, att det belopp, 31,640 kronor, vartill förevarande område, i areal innehållande omkring 78,300 kvadratmeter, tidigare värderats, av fortifikationsdepartementet och byggnadsstyrelsen ansetts godtagbart såsom köpeskilling under förutsättning, att området ej komme att nyttiggöras för byggnadsändamål utan disponerades såsom park och öppen plats. Enligt avtalsförslaget har den sistnämnda dispositionsformen blivit för området fastslagen. Skillnaden mellan områdets uppskattade värde och den nu avtalade köpeskillingen utgör 7,700 kronor och motsvarar de beräknade utgifterna för områdets sättande genom stadens försorg i ett skick, som överensstämmer med dess nyss angivna karaktär. Med hänsyn till det av byggnadsstyrelsen och särskilt riksantikvarien starkt framhävda önskemålet, att fästningsverken så vitt möjligt återställas i oförvanskad skick, har jag ansett det nu föreslagna reducerade försäljningspriset böra godtagas. Då bestämmelserna i övrigt uti detta avtalsförslag ej givit mig anledning till någon anmärkning, förordar jag, att detsamma antages av kronan.

Fortifikationsdepartementet har jämväl träffat preliminärt avtal med Landskrona stad om utarrendering till staden av den inre delen utav koloniområdet under en tid av 15 år räknat från den 1 mars 1935, då nu gällande arrendekontrakt mellan kronan och staden beträffande huvuddelen av här ifrågavarande område upphör. Jag har för avsikt att sedermera underställa Kungl. Maj:ts prövning frågan om godkännande av detta avtal. Emellertid anser jag mig här böra nämna, att, liksom i fråga om den yttre delen av koloniområdet, staden enligt nu ifrågavarande avtal åtager sig att sätta den inre delen av samma område i värdigt skick. Kostnaderna för härav föranledda arbeten skola emellertid gottgöras staden av kronan. Detta avses skola ske genom avräkning å under upplåtelse tiden förfallande arrendavgifter intill ett belopp av 30,500 kronor eller den summa, vartill kostnaderna för ifrågavarande arbeten beräknats. Arrendavgiften skall utgöra 2,500 kronor för år. Därest de verkliga kostnaderna för ifrågavarande arbeten skulle överstiga 30,500 kronor, skall staden dock ej äga kvittningsrätt för merkostnaden.

Förut har nämnts, att enligt lantförsvarets markkommitterades avtalsförslag skulle Landskrona stad åtaga sig att tillhandahålla kronan lokaler för landstormsförråd samt för landstorms- och rullföringsexpeditioner. Med avseende å denna frågas lösning hänvisar jag till det av fortifikationsdepartementet härutinnan framställda, i det föregående omförmälda förslag, till vilket jag ansluter mig.

Slutligen vill jag framhålla, att styrelsen för statens tvångsarbetsanstalt i Landskrona i skrivelse till Kungl. Maj:t den 17 december 1932 gjort

framställning om att i avtal, som träffas mellan kronan och staden om upplåtelse av kronan tillhörig mark därstädes, måtte intagas en föreskrift, varigenom staden förpliktas att hålla den från anstalten till staden ledande gatan belagd med tuktaad sten eller eljest i för biltrafik fullgott skick. Då emellertid denna sak icke äger samband med de frågor, som enligt de föreliggande avtalsförslagen avses skola regleras, har jag ej funnit lämpligt att uppställa av anstaltsstyrelsen åsyftad förpliktelse för staden såsom villkor för godkännande av något utav ifrågavarande förslag.

Genom försäljningarna inflytande köpeskillingsmedel böra, efter avdrag av utredningskostnaderna, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

Utskottet.

att riksdagen må

a) godkänna de i statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 10 februari 1933 omförmälda, den 8 december 1932 och den 11 januari 1933 mellan arméförvaltningens fortifikationsdepartement, å ena, samt Landskrona stad, å andra sidan, ingångna preliminära avtal om försäljning av viss del utav det s. k. kasernområdet i nämnda stad med därå befintliga byggnader samt av den yttre delen utav Landskrona gamla fästningsområde;

b) medgiva, att jämlikt samma avtal inflytande köpeskillingsmedel må, sedan utredningskostnaderna avdragits, tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Stockholm den 3 mars 1933.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 22.